رسالت

روزنامه سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی صبح ایران

صاحب امتیاز: بنیاد رسالت
مدیرمسئول: محسن پیرهادی
سردبیر: مسعود پیرهادی
نشانی: تهران، خیابان استاد نجات اللهی جنوبی خیابان شهید اسماعیل محمدی - پلاک ۱
کدپستی: ۱۵۹۹۹۷۶۷۱۱ | تلفن: ۱۰-۸۸۹۱۰۸۰۶
نمابر: ۸۸۹۰۶۷۸۵ | چاپ: صمیم | تلفن: ۴۴۵۳۳۷۲۵

چهارشنبه
۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۵
۴ ذی القعده ۱۴۴۷
۲۲ آوریل ۲۰۲۶
سال چهل و یکم
شماره ۱۱۳۷۱

WWW.RESALAT-NEWS.COM

اوقات شرعی
اذان ظهر ۱۲:۰۳
اذان مغرب: ۱۹:۰۱
اذان صبح فردا: ۳:۵۳
طلوع آفتاب فردا: ۵:۲۳

خوانندگان فهیم روزنامه رسالت می‌توانند پیام‌های خود را به سامانه‌های ۱۰۰۰۲۱۸۸۹۱۰۸۰۸ یا ۵۰۰۰۱۰۶۰۶۵۸۱۱۹ پیامک کرده و مسائل و مشکلات خود را بیان نمایند. بی‌صبرانه منتظر پیام‌های گرم شما هستیم.

کلام امیر
اَلمَطامِعُ تُذِلُّ الرِّجالَ
طمع‌ها، مردان را خوار می‌سازد.

شاه‌بیت
زآب روان و سبزه و صحرا و لاله‌زار
با من مگو که چشم در احباب خوش‌تراست
سعدی

رفتار رئیس جمهور جنایت‌پیشه آمریکا در ساعات پایانی آتش‌بس، کاملا مبهم، غیراصولی و شدیدا جنگ‌طلبانه است

دست‌های روی ماشه؛ پاسخ ایران به جنون ترامپ

گروه سیاسی

فضای دیپلماتیک در شرایط کنونی به شدت غبارآلود، شکننده و تحت‌الشعاع بی‌اعتمادی مطلق قرار دارد. رویکرد ایالات متحده که مبتنی بر «توهم راهبردی»، «فشار حداکثری» و استفاده از «اهرم‌های سخت و فرسوده» نظیر محاصره دریایی است، نه تنها چشم‌انداز شکل‌گیری یک مذاکره سازنده را به پایین‌ترین سطح خود تقلیل داده، بلکه با نقض سیستماتیک مفاد آتش‌بس، سایه سنگین جنگ و تقابل نظامی را بار دیگر بر مناسبات دوجانبه و معادلات منطقه‌ای گسترانیده است. در این گزارش، ضمن بررسی احتمال ازسرگیری گفتگوها، موانع بنیادین این مسیر تبیین شده و دورنهایت، سناریوهای مرتبط با احتمال شعله‌ورشدن مجدد درگیری‌های نظامی مورد واکاوی قرار می‌گیرد.

دور دوم مذاکرات در حالی در هاله‌ای از ابهام و تعلیق قرار گرفته است که امیدها برای گذار از تنش‌های تاریخی به سوی یک دیپلماسی واقع‌گرایانه، جای خود را به بدبینی و احتیاط شدید داده است. دیپلماسی، در تعریف کلاسیک و کارآمد خود، نیازمند به رسمیت شناختن متقابل منافع، درک واقعیت‌های میدانی و پرهیز از اقدامات تحریک‌آمیز هم‌زمان با گفتگوهاست. با این حال، شواهد میدانی و مواضع دیپلماتیک نشان می‌دهد که ایالات متحده با اتخاذ یک رویکرد دوگانه تلاش می‌کند از میز مذاکره نه به عنوان بستری برای حل مناقشه، بلکه به عنوان ابزاری مکمل برای استراتژی فشار خود بهره‌برداری کند. این تناقض آشکار میان «ژست دیپلماتیک» و «عملکرد تهاجمی میدانی»، پرسش‌های بنیادینی را درباره نیت واقعی واشنگتن و امکان‌پذیری تداوم گفتگوها مطرح کرده است. برای ارائه یک تصویر روشن از آینده این تقابل، نیازمند کالبدشکافی دقیق سه محور اصلی هستیم: احتمال شکل‌گیری مجدد مذاکرات، موانع و چالش‌های ساختاری، و در نهایت، برآورد احتمال فروپاشی آتش‌بس و بازگشت به نقطه جوش نظامی. بررسی دقیق سیگنال‌های ارسال‌شده از سوی هر دو طرف و فضای حاکم بر دور نخست گفتگوها، نشان می‌دهد که احتمال ازسرگیری مذاکرات مؤثر و نتیجه‌بخش در کوتاه‌مدت بسیار ضعیف و مشروط است.

۱. مشروط‌سازی راهبردی از سوی ایران:
ایران با درک رویکرد تاکتیکی آمریکا به مذاکرات، استراتژی «مذاکره برای مذاکره» را رد کرده و ازسرگیری هرگونه گفتگوی رسمی را به پیش‌شرط‌های عملی و عینی گره زده است. مواضع دیپلمات‌های پیشین و ساختار تصمیم‌گیر در تهران تأکید دارد که تا زمانی که واشنگتن گام‌های ملموسی در راستای موارد زیر بردارد، بازگشت به میز مذاکره موضوعیت نخواهد داشت:
• تثبیت و حفظ بی‌قید‌وشرط آتش‌بس: هرگونه مذاکره در زیر سایه تهدید نظامی، از منظر ایران مردود است.
• رفع کامل محاصره دریایی: این اقدام به عنوان یک حسن نیت حداقلی و پیش‌نیاز ورود به مباحث کلان‌تر در نظر گرفته شده است.
• پذیرش چارچوب پیشنهادی ۱۰ ماده‌ای ایران: این چارچوب به عنوان نقشه راهی برای تضمین حقوق و منافع مشروع ایران تدوین شده و عدم تمایل آمریکا به پذیرش یا حتی بحث جدی پیرامون آن، نشان‌دهنده بن‌بست در نقطه آغازین است.

۲. دیپلماسی در وضعیت تعلیق:
تصمیم‌گیری درباره ادامه یا تعلیق مذاکرات اکنون به یک متغیر وابسته به «رفتار میدانی طرف مقابل» تبدیل شده است. در حال حاضر، فرآیند دیپلماتیک نه به طور کامل اعلام شکست کرده (تا از تبعات بین‌المللی آن جلوگیری شود) و نه پویایی لازم برای پیشرفت را دارد. این وضعیت تعلیق، نتیجه مستقیم تلاش واشنگتن برای خرید زمان و سنجش میزان تاب‌آوری ایران در برابر فشارهای ترکیبی است. بنابراین، احتمال شکل‌گیری دور جدیدی از مذاکرات، صرفاً در صورتی بالا می‌رود که یک شوک ژئوپلیتیک یا فشار مضاعف داخلی / بین‌المللی، آمریکا را مجبور به تغییر محاسبات و پذیرش شروط اولیه ایران کند. در غیر این صورت، تکرار نشست‌های بی‌حاصل تنها به فرسایش دیپلماسی منجر خواهد شد.

موانع موجود بر سر راه شکل‌گیری مذاکرات، صرفاً اختلافات سلیقه‌ای یا تاکتیکی نیستند، بلکه ریشه در تفاوت‌های عمیق شناختی، راهبردی و الگوهای رفتاری دارند. این موانع را می‌توان در چهار زیربخش اساسی تفکیک کرد:

۱. توهم راهبردی و شکاف شناختی ایالات متحده
بزرگ‌ترین مانع در مسیر مذاکرات، گرفتاری ماشین سیاست خارجی واشنگتن در «مارپیچ انکار» و عدم درک واقعیت‌های راهبردی نوین است.
• عدم پذیرش گذار ژئوپلیتیک: جهان و منطقه خاورمیانه تغییرات بنیادینی را تجربه کرده‌اند. توازن قوای سنتی که در آن ایالات متحده هژمون بلامنازع بود، جای خود را به یک نظم چندقطبی و شبکه‌ای از اتحادهای مقاومت و بازدارندگی‌های نامتقارن داده است. با این حال، تیم مذاکره‌کننده آمریکایی با چشم‌پوشی از این دگردیسی، همچنان با ادبیات تحکمی دهه‌های گذشته و با فرض برتری مطلق پشت میز می‌نشیند.
• پیروزی‌پندارِی شکست‌ها: همان‌طور که در گزارش پایه اشاره شد، واشنگتن دچار عارضه‌ای است که در آن «شکست در واقعیت به پیروزی در ذهن تعبیر می‌شود.» شکست پروژه‌های فشار حداکثری نتوانسته منجر به بازنگری در دکترین کلان آمریکا شود. این شکاف شناختی باعث می‌شود مطالبات آمریکا در میز مذاکره، به طرز غیرمنطقی با واقعیت توازن قدرت در میدان نامتناسب باشد؛ پدیده‌ای که در ادبیات دیپلماتیک به عنوان «مطالبات حداکثری زیاده‌خواهانه» شناخته می‌شود و عملاً مسیر هرگونه مصالحه آبرومندانه و برابر را مسدود می‌کند.

۲. بحران بی‌اعتمادی و بدعهدی ساختاری
دیپلماسی بر پایه حداقل‌هایی از اعتماد و پیش‌بینی‌پذیری استوار است. با این وجود، یکی از جدی‌ترین موانع فعلی، نهادینه شدن بدعهدی در الگوی رفتاری ایالات متحده است.
• تاکتیک امضای موقت: سابقه تاریخی و شواهد اخیر نشان می‌دهد که واشنگتن توافقات بین‌المللی و تعهدات مکتوب را نه به عنوان یک پایان حقوقی الزام‌آور، بلکه به عنوان یک تاکتیک موقت برای عبور از بحران، کسب زمان، یا مهار تاکتیکی رقیب می‌نگرد. الگوی «امضای موقت و نقض دائمی»، طرف ایرانی را به این نتیجه‌گیری منطقی رسانده که هرگونه توافق بدون تضمین‌های ذاتی و ملموس، فاقد ارزش اجرایی است.
• مذاکره به مثابه دام اطلاعاتی و امنیتی: استفاده از فضای گفتگو برای مشروعیت‌بخشی به سیاست‌های تهاجمی، و سوابق مداخلات و عملیات‌های امنیتی در پوشش نشست‌های دیپلماتیک، مانع از آن می‌شود که ایران مذاکرات را به عنوان یک محیط امن برای تأمین منافع ملی خود تلقی کند. این خطر وجود دارد که تداوم گفتگوهای بی‌حاصل، تنها به واشنگتن در عرصه بین‌المللی وجاهت ببخشد تا خود را طرفدار دیپلماسی نشان دهد، در حالی که تیغ تحریم و فشار را تیزتر می‌کند.

۳. اهرم‌سازی متناقض و استفاده از ابزارهای فرسوده سخت‌افزاری
مفهوم مذاکره با مفهوم تهدید مستمر در تضاد است. یکی از موانع کلیدی، تلاش مذبوحانه واشنگتن برای جبران ضعف منطق خود در میز مذاکره از طریق قدرت‌نمایی سخت‌افزاری در میدان است.
• محاصره دریایی: اعمال محاصره دریایی و ایجاد اختلال در خطوط مواصلاتی، نمونه بارز استفاده از «اهرم‌های فرسوده» است. این اقدام نشان می‌دهد که آمریکا همچنان در پارادایم قدرت سختِ قرن بیستمی گیر افتاده و توانایی بهره‌گیری متقارن از قدرت نرم یا دیپلماسی سازنده را ندارد.
• تخریب محیط مذاکره: وقتی یک طرف هم‌زمان با ارسال دعوت‌نامه برای گفتگو، ناوگان جنگی اعزام کرده یا اقتصاد و مسیرهای حیاتی طرف مقابل را محاصره می‌کند، در واقع در حال ارسال این پیام است که به دیپلماسی باوری ندارد و صرفاً به دنبال تسلیم‌سازی رقیب است. این رویکرد، بستر هرگونه گفتگوی معنادار را پیش از شکل‌گیری منهدم می‌کند.

۴. مخاطرات سیاسی و امنیتی تداوم مذاکرات بدون چشم‌انداز
همان‌طور که ارزیابی‌ها نشان می‌دهند، ادامه مذاکرات در وضعیت فعلی نه تنها کم‌فایده است، بلکه یک خطر راهبردی محسوب می‌شود.
• ایجاد فرسایش در افکار عمومی داخلی و شرطی‌سازی اقتصاد ملی به خروجی نامعلومِ نشست‌ها.
• قرار دادن تیم مذاکره‌کننده در معرض آسیب‌های امنیتی و فشارهای روانی سازمان‌یافته.
• اعطای زمان و فرصت به طرف مقابل برای بازسازی زیرساخت‌های تحریمی و اطلاعاتی خود.
تا زمانی که این موانع پابرجا باشند، میز مذاکره به جای «محل حل و فصل منازعه»، به «ادامه میدان نبرد با ابزارهای کلامی» تبدیل خواهد شد.

یکی از نگران‌کننده‌ترین بخش‌های این سناریو، سایه سنگین جنگ است. دیپلماسی و جنگ همواره دو روی یک سکه‌اند؛ زمانی که مسیر اول (دیپلماسی) با انسداد مطلق و رفتارهای تحریک‌آمیز مسدود شود، احتمال غلتیدن به سمت مسیر دوم (تقابل نظامی) به شکل تصاعدی افزایش می‌یابد. احتمال ازسرگیری درگیری‌ها در شرایط فعلی، احتمالی جدی، قابل اعتنا و نیازمند تدابیر پیشگیرانه است.

۱. شکنندگی مفرط و نقض سیستماتیک آتش‌بس
متن گزارش صراحتاً به محاصره دریایی و تحرکات نظامی آمریکا تحت عنوان «فشار دیپلماتیک» اشاره می‌کند. در حقوق بین‌الملل و عرف منازعات، محاصره دریایی یک اقدام جنگی و مصداق بارز نقض تعهدات عدم تخاصم محسوب می‌شود.
• واشنگتن با این برداشت غلط که می‌تواند بدون پرداخت هزینه نظامی، از ابزارهای نظامی برای فشار دیپلماتیک استفاده کند، در حال بازی با آتش است. آتش‌بسی که به طور مداوم از سوی یک طرف با اقدامات سخت‌افزاری نقض شود، اعتبار خود را نزد طرف مقابل از دست می‌دهد. ایران با درک این موضوع که واشنگتن آتش‌بس را «توقف موقت برای بازسازی اهرم‌ها» می‌داند، ممکن است برای حفظ بازدارندگی خود، به این نتیجه برسد که پاسخ متقابل نظامی تنها راه توقف زیاده‌خواهی‌هاست.

۲. خطر محاسبه غلط و تصاعد ناخواسته بحران
تاریخ جنگ‌ها نشان می‌دهد که بسیاری از درگیری‌های ویرانگر، نه براساس یک تصمیم قبلی، بلکه بر اثر اشتباه در محاسبه نیت و توان طرف مقابل رخ داده‌اند.
• تیم تصمیم‌ساز آمریکا با تکیه بر همان «توهم راهبردی» ممکن است تصور کند که ایران در شرایط فعلی به دلیل فشارهای اقتصادی یا تمایل به حفظ ثبات، در برابر اقدامات تحریک‌آمیز (مانند محاصره دریایی یا تعرض به خطوط مواصلاتی) واکنش نظامی نشان نخواهد داد. این فرض به شدت خطرناک است.
• آستانه تحمل راهبردی ایران دارای خطوط قرمز مشخصی است. عبور آمریکا از این خطوط قرمز برای اعمال «فشار حداکثری»، می‌تواند منجر به یک پاسخ قاطع و غافلگیرکننده شود که به سرعت چرخه کنش و واکنش را به یک جنگ تمام‌عیار تبدیل کند.

۳. پایان کارکرد دیپلماسیِ مهار و فعال شدن دکترین مقاومت فعال
در شرایطی که استراتژیست‌های ایرانی تداوم گفتگوها را دارای مخاطرات امنیتی و فاقد منفعت ملی می‌دانند، گزینه «خروج از روند دیپلماتیک و تکیه بر بازدارندگی میدانی» روی میز قرار می‌گیرد.
• ایران با بهره‌گیری از توانمندی‌های نامتقارن خود (شامل قدرت موشکی، پهپادی و نفوذ عمیق در شبکه مقاومت منطقه‌ای)، توانایی وارد کردن ضربات راهبردی و دردناک به منافع، پایگاه‌ها و خطوط لجستیک آمریکا و متحدانش در منطقه را دارد.
• اگر واشنگتن به روند فعلی در تبدیل مذاکرات به «نمایش یک طرفه» ادامه دهد، احتمال آنکه تهران برای شکستن محاصره و اثبات پوچی اهرم‌های فشار آمریکا، دست به اقدامات پیش‌دستانه یا تلافی جویانه در عرصه نظامی - امنیتی بزند، بسیار بالاست.

۴. سناریوی «نه جنگ گسترده، نه صلح، بلکه تنش‌های کنترل‌نشده»
احتمال وقوع یک جنگ کلاسیک و همه‌جانبه ممکن است به دلیل هزینه‌های غیرقابل جبران برای اقتصاد جهانی و تلفات سنگین برای دو طرف، همچنان در کوتاه‌مدت پایین نگه داشته شود؛ اما احتمال وقوع «درگیری‌های محدود تاکتیکی»، «جنگ نفتکش‌ها»، «تبادل آتش در نقاط تماس منطقه‌ای» و «هدف قرار دادن گزینشی زیرساخت‌های لجستیک یکدیگر» بسیار بالاست. این وضعیت که نتیجه مستقیم شکست دیپلماسی و پافشاری آمریکا بر محاصره است، می‌تواند در هر لحظه از کنترل خارج شده و به یک درگیری فراگیر تبدیل شود. با جمع‌بندی موارد فوق، پافشاری ایالات متحده بر این مدل از رفتار دیپلماتیک-نظامی، پیامدهای زیر را به دنبال خواهد داشت:
۱. مرگ کامل دیپلماسی: با اصرار آمریکا بر مدل‌های شکست‌خورده و عدم پذیرش چارچوب‌های منطقی (مانند مدل ۱۰ ماده‌ای)، نهاد مذاکره به عنوان ابزاری برای حل مناقشه، کارکرد خود را به طور کامل از دست خواهد داد.
۲. رادیکالیزه شدن فضای منطقه: شکست مذاکرات و تداوم محاصره، منجر به تقویت رویکردهای سخت در منطقه شده و مسابقه تسلیحاتی و تنش‌های امنیتی را تشدید می‌کند.
۳. تغییر زمین بازی توسط ایران: ایران در مواجهه با مسدود شدن مسیرهای دیپلماتیک و اقتصادی، ممکن است به سمت اتحادهای راهبردی عمیق‌تر با قدرت‌های رقیب آمریکا (نظیر چین و روسیه) و توسعه تصاعدی برنامه‌های استراتژیک خود (چه در حوزه هسته‌ای و چه دفاعی) حرکت کند تا معادلات قدرت را به صورت عملی تغییر دهد. بر پایه تحلیل دقیق فضای حاکم بر دور دوم مذاکرات و شاخص‌های میدانی، باید اذعان کرد که آینده روابط و مسیر دیپلماتیک میان ایران و ایالات متحده در یک بن‌بست تاریک و پرخطر قرار گرفته است.

احتمال شکل‌گیری مجدد مذاکره‌ای که بتواند به یک توافق پایدار و عادلانه منجر شود، در سایه توهم راهبردی واشنگتن، بدعهدی‌های نظام مند، و استفاده متناقض از ابزارهای سخت‌افزاری مانند محاصره دریایی، در پایین‌ترین سطح ممکن ارزیابی می‌شود. موانع شکل‌گیری این مذاکرات نه بهانه‌های تاکتیکی، بلکه شکاف‌های عمیق در فهم واقعیت‌های جدید جهانی است. ایالات متحده تلاش می‌کند تا تاکتیک‌های میدانی خود را از طریق فشار روانی و مطالبات حداکثری در پشت میز جبران کند؛ رویکردی که ایران با قاطعیت و با تعیین پیش‌شرط‌های عقلانی (حفظ آتش‌بس و رفع محاصره) آن را پس زده است.

در چنین شرایط ملتهبی، تداوم فشارهای سخت از سوی آمریکا و نقض عملی مفاد آتش‌بس، پتانسیل بالایی برای جرقه زدن مجدد آتش جنگ دارد. خطر محاسبه غلط از سوی تصمیم‌گیران آمریکایی می‌تواند منطقه را به سمت یک درگیری نامتقارن، پرهزینه و غیرقابل پیش‌بینی سوق دهد. در نهایت، توپ اکنون در زمین واشنگتن است؛ با پذیرش واقعیت‌های نوین، تغییر رفتار بنیادین و ورود به مذاکره‌ای مبتنی بر احترام متقابل و واقع‌گرایی، و یا پذیرش مسئولیت تاریخی و جبران ناپذیر فروپاشی دیپلماسی و پیامدهای ویرانگر بازگشت به تقابل سخت نظامی.

نکته

بن‌بست واشنگتن در اسلام‌آباد

طی روزهای اخیر و در حالی که به زمان پایان آتش‌بس مورد توافق ایران و آمریکا در ۱۹ فروردین ماه نزدیک می‌شویم، شاهد اظهاراتی متناقض از سوی دونالد ترامپ رئیس جمهور آمریکا درباره دور دوم مذاکرات ایران و آمریکا در اسلام‌آباد هستیم. او دیشب هم مدعی شد که در مذاکره با ایران دست بالا را دارد و توافقی که با ایران خواهد کرد «بسیار بهتر از برجام خواهد بود.» البته این اظهارات مثل قبل با تهدیداتی همراه شده از جمله حمله به زیرساخت‌ها و نیروگاه‌های ایران.

در همین خصوص خبرنگار فارس مطلع شد که تا این لحظه تغییری در موضع جمهوری اسلامی ایران در خصوص این دور از مذاکرات ایجاد نشده است. موضعی که دیروز (دوشنبه) ۳۱ فروردین ماه از سوی اسماعیل بقائی سخنگوی دستگاه دیپلماسی در نشست هفتگی با خبرنگاران اعلام شد مبنی بر اینکه «تا الان که خدمتتان هستم در مورد دور بعدی برای مذاکرات برنامه‌ای نداریم و تصمیمی در این خصوص اتخاذ نشده است.»

لازم به ذکر است این که تاکنون تصمیمی گرفته نشده به این منزله نیست که مقامات ایرانی قادر به اتخاذ تصمیم نیستند، در دور قبلی هم این تصمیم گرفته شد و تیم ایرانی در سطح عالی در این مذاکرات حضور یافت.

در همین رابطه نیز سید عباس عراقچی وزیر امور خارجه دیروز در گفت‌وگوی تلفنی با سرگئی لاوروف همتای روس گفت: رفتار خلاف قانون آمریکا و مواضع ضد و نقیض رهبران آن، با ادعای دیپلماسی ناسازگار است و ایران ضمن رصد رفتارهای طرف مقابل، تصمیم مقتضی را برای صیانت از منافع و امنیت ملی خود اتخاذ خواهد کرد.

سخنگوی دستگاه دیپلماسی همچنین در پاسخ به سؤال خبرنگار فارس هم اعلام کرد که بررسی‌ها درباره پیشنهاد آمریکا که در بیانیه شورای عالی امنیت ملی به آن اشاره شده و در سفر عاصم منیر فرمانده ارتش پاکستان به ایران به مقامات ایرانی منتقل شد، هم ادامه دارد.

علاوه بر این موارد، مسئله مهم این است که با توجه به رویکرد طرف آمریکایی از زمان برقراری آتش‌بس در ۱۹ فروردین ماه تاکنون شاهد چندین مورد نقض آتش‌بس از جمله تداوم محاصره دریایی و... بودیم که آخرین مورد آن تعرض به کشتی کانتینربر توسکا و به گروگان گرفتن خدمه آن بود. اظهارات متناقض و تهدیدات و لفاظی‌های گاه و بیگاه دونالد ترامپ رئیس جمهور آمریکا از جمله تهدید اخیرش در حمله به زیرساخت‌ها و نیروگاه‌های ایران هم از دیگر مواردی بود که در این مدت شاهد بودیم و با توجه به این موارد، این سؤال مطرح است که چه فایده‌ای در رفتن تیم مذاکره‌کننده ایرانی به مذاکراتی است که پیش از این هم دو بار در میانه آن میزش منهدم شد؟

از سوی دیگر تیم آمریکایی در این مدت نشان داد که با مبانی مذاکرات دیپلماتیک ناآشناست و آنگونه که از شواهد امر برمی‌آید و برخلاف اظهاراتی که جی دی ونس بیان کرد و مدعی شد که با حسن نیت در این مذاکرات شرکت کرده‌اند، ولی این چنین نیست. آنچنانکه اسماعیل بقائی دیروز در نشست خبری گفت: آمریکا همزمان با ادعای دیپلماسی و آمادگی برای مذاکره رفتارهایی را انجام می‌دهد که به هیچ عنوان، نشانگر جدیت در پیگیری یک روند دیپلماتیک نیست.

در همین خصوص نیز محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس شورای اسلامی در پستی در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: ترامپ با اعمال محاصره و نقض آتش‌بس می‌خواهد تا به خیال خود این میز مذاکره را به میز تسلیم تبدیل کند یا جنگ افروزی مجدد را موجه سازد. مذاکره زیر سایه تهدید را نمی‌پذیریم و در دو هفته اخیر برای رو کردن کارت‌های جدید در میدان نبرد آماده شده‌ایم.

به گزارش فارس، دور نخست این مذاکرات بعدازظهر شنبه ۲۲ فروردین ماه به ریاست محمدباقر قالیباف رئیس مجلس و جی دی ونس معاون اول رئیس جمهور آمریکا و با واسطه پاکستان در اسلام‌آباد آغاز و ۲۱ ساعت به طول انجامید و بامداد روز یکشنبه این گفت‌وگوها به دلیل زیاده‌خواهی‌های آمریکا به نتیجه منجر نشد.

چون نسبت به ششدانگ تعدادی از املاک واقع در این حوزه ثبتی که در اجرای ماده ۳ قانون تعیین تکلیف آگهی ماده ۳ آنها منتشر گردیده و تاکنون نسبت به آنها تحدید حدود بعمل نیامده لذا به شرح ذیل تحدید حدود این املاک رأس ساعت ۸ صبح تا پایان وقت اداری روزهای تعیین شده صورت می گیرد به مالکین و مجاورین یا نمایندگان قانونی آنها اخطار می شود که در موعد مقرر در محل وقوع ملک حاضر شوند و چنانچه نسبت به حدود و حقوق ارتفاقی ادعایی دارند پس از عملیات تحدید حدود از تاریخ تنظیم صورت مجلس به مدت ۳۰ روز اعتراض خود را کتباً به اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان ایذه تسلیم و پس از اخذ رسید در مرجع قضائی ذیصلاح دادخواست تسلیم و گواهی مربوطه را ارائه نمایند. ضمناً پس از انقضای مهلت قانونی طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد و سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نخواهد شد.

(املاک واقع در بخش یک ایذه)

۱-آقای عباس براتی فرزند اله مراد نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۲۸۹ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۱۵۰۰/۳۲ مترمربع خریداری شده مبایعه نامه عادی خریداری شده از عباس خواجوی (از نسق اولیه حسن مرتضوی)

۲-آقای صیاد پورحق فرزند امیر نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۲۸۹ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۲۶۱۷/۶۳ مترمربع خریداری شده مبایعه نامه عادی خریداری شده از نسق اولیه حسن مرتضوی

۳-آقای مصطفی شیرازی فرزند دیور آقا نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۲۸۹ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۱۴۰ مترمربع خریداری شده از مع الواسطه از موسی خان چارنگی

۴-آقای علی محمد شالوچهارنگی فرزند علی نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۳۷۲ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۱۳۱۲۷/۲۲ مترمربع خریداری شده مع الواسطه از عیسی خان شالوچهارنگی

۵-آقای حسن شالوچهارنگی فرزند علیخان نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۳۷۲ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۴۵۹۶۷/۶۱ مترمربع خریداری شده مع الواسطه از عیسی خان شالوچهارنگی

۶-آقای علی محمد شالوچهارنگی فرزند علی نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۳۷۲ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۲۲۶۸۴/۱۳ مترمربع خریداری شده مع الواسطه از عیسی خان شالوچهارنگی

۷-آقای محمد شیخیان فرزند روشن علی نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۱۲۴۵ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۲۲۳۳/۹۲۶ مترمربع خریداری شده سهم مشاعی متقاضی در پلاک فوق الذکر از نسق آقای ضربعلی شاه ولی

۸-آقای سهراب بهمنی لشتری فرزند نعمت اله نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۱۳۲۶ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۸۷۹۷/۹۸ مترمربع خریداری شده مع الواسطه از سید حسن موسوی

۹-آقای سید علی شرف الدین فرزند پنجعلی نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۱۴۰۳ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۴۱۷۵۵/۶۶ مترمربع خریداری شده مع الواسطه از پنجعلی کوهشوری

۱۰-آقای غلامرضا عباس زاده لوائی فرزند ابراهیم نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۱۴۰۳ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۴۱۰۵/۸۸ مترمربع خریداری شده از سهم مشاعی متقاضی از نسق آقای باران شاولی

۱۱-آقای فرشاد عباس زاده لوائی فرزند غلامرضا نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۱۴۰۳ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۹۸۱/۹۴ مترمربع خریداری شده از سهم مشاعی غلامرضا عباس زاده از نسق آقای باران شاولی

۱۲-آقای عطاء شاولی کوه شوری فرزند جعفر نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۱۴۰۳ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۱۰۸۸۲/۷۵ مترمربع خریداری شده مع الواسطه از حسنقلی شاولی کهشوری

تاریخ تحدید حدود: سه شنبه ۱۴۰۵/۰۲/۲۲

۱۳-آقای اشکان اسکندری سبزی فرزند علی نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۱۶۰۵ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۴۰۰ مترمربع خریداری شده مع الواسطه از سهم مشاعی خانم سکینه موسوی از نسق سید آقا محمد موسوی

۱۴-آقای سید علی موسوی فرزند سیدسلطانعلی نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۱۶۰۵ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۲۴۵۹۴/۱۲ مترمربع خریداری شده مع الواسطه از حسین علی خانی و علی فتح علی خونی

۱۵-خانم آمنه قلی زاده فرزند اله داد نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۱۶۰۵ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۱۴۸۲/۶۲ مترمربع خریداری شده مع الواسطه از فلفل محمدی

۱۶-آقای سید محمد موسوی فرزند سید یدالله نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۱۶۰۵ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۲۳۹۵۷/۱۰ مترمربع خریداری شده مع الواسطه از خاور حیدری و البرز میرزایی

۱۷-آقای سید حسین موسوی تنگ ریگ فرزند سید عبدالحمید نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۱۹۶۸ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۱۰۷۶۲/۴۵ مترمربع خریداری شده مع الواسطه از کوهیار قریشوندی

۱۸-آقای امید قریشوندی فرزند براتعلی نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۱۹۶۸ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۱۳۴۱۹/۳۷ مترمربع خریداری شده از سهم مشاعی متقاضی از نسق های حاجی آقا قریشوندی و براتعلی قریشوندی

۱۹-آقای قجر اسکندری اشکفتی فرزند قنبر نسبت به دو دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۱۹۶۸ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۱۲۹۳۰/۸۰ مترمربع خریداری شده سهم مشاعی متقاضی از نسق قنبر اسکندری اشکفتی

۲۰-آقای قجر اسکندری اشکفتی فرزند قنبر نسبت به دو دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۱۹۶۸ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۴۹۹۱/۸۵ مترمربع خریداری شده سهم مشاعی متقاضی از نسق قنبر اسکندری اشکفتی

۲۱-آقای قجر اسکندری اشکفتی فرزند قنبر نسبت به دو دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۱۹۶۸ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۳۹۸۸/۴۵ مترمربع خریداری شده سهم مشاعی متقاضی از نسق قنبر اسکندری اشکفتی

۲۲-آقای قجر اسکندری اشکفتی فرزند قنبر نسبت به دو دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۱۹۶۸ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۱۵۴۰۳/۴۵ مترمربع خریداری شده سهم مشاعی متقاضی از نسق قنبر اسکندری اشکفتی

۲۳-آقای صفدر اسکندری فرزند قنبر نسبت به دو دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۱۹۶۸ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۳۹۸۸/۴۵ مترمربع خریداری شده سهم مشاعی متقاضی از نسق قنبر اسکندری اشکفتی

۲۴-آقای صفدر اسکندری فرزند قنبر نسبت به دو دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۱۹۶۸ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۱۲۹۳۰/۸۰ مترمربع خریداری شده سهم مشاعی متقاضی از نسق قنبر اسکندری اشکفتی

۲۵-آقای صفدر اسکندری فرزند قنبر نسبت به دو دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۱۹۶۸ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۱۵۴۰۳/۴۵ مترمربع خریداری شده سهم مشاعی متقاضی از نسق قنبر اسکندری اشکفتی

۲۶-آقای صفدر اسکندری فرزند قنبر نسبت به دو دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۱۹۶۸ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۴۹۹۱/۸۵ مترمربع خریداری شده سهم مشاعی متقاضی از نسق قنبر اسکندری اشکفتی

۲۷-آقای امیر اسکندری فرزند قنبر نسبت به دو دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۱۹۶۸ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۱۵۴۰۳/۴۵ مترمربع خریداری شده سهم مشاعی متقاضی از نسق قنبر اسکندری اشکفتی

۲۸-آقای امیر اسکندری فرزند قنبر نسبت به دو دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۱۹۶۸ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۳۹۸۸/۴۵ مترمربع خریداری شده سهم مشاعی متقاضی از نسق قنبر اسکندری اشکفتی

۲۹-آقای امیر اسکندری فرزند قنبر نسبت به دو دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۱۹۶۸ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۱۲۹۳۰/۸۰ مترمربع خریداری شده سهم مشاعی متقاضی از نسق قنبر اسکندری اشکفتی

۳۰-آقای امیر اسکندری فرزند قنبر نسبت به دو دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی از پلاک ۱۹۶۸ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۴۹۹۱/۸۵ مترمربع خریداری شده سهم مشاعی متقاضی از نسق قنبر اسکندری اشکفتی

تاریخ تحدید حدود: چهارشنبه ۱۴۰۵/۰۲/۲۳

۳۱-آقای یعقوب صیتی فرزند سبزوار نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین م